

der bliver budt dem Lammekød, de vil modtage det med største Anerkendelse og Tilfredshed. Men der er den Omstændighed ved det, at Priserne paa disse Varer er for høje. Vi kan se bort fra Lammekødet — med Hensyn til det stiller jeg ikke noget Krav, thi det er længe siden, Arbejderne har haft Raad til en saadan Luksus som at spise Lammekød —, men hvis Priserne paa Oksekød og Kalvekød gik ned, kan jeg forsikre Landbrugets Repræsentanter, at Arbejderne hellere end gerne vil spise langt mere Kød end hidtil. Men naar Spørgsmaalet, som hidtil, har drejet sig om, hvorvidt vi skal have Kød eller Flæsk, da vi kun kunde faa en af Delene, er jeg overbevist om, at det var fuldstændig rigtigt, at man valgte Flæsket og ikke Kødet, thi kan man kun faa en af Delene, har Flæsk ulige større Værdi i Husholdningen end Kød.

Jeg vil altsaa henstille til det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, og til den højtærede Indenrigsminister, at hele dette Spørgsmaal om en yderligere Prisregulering og de Foranstaltninger, som i det hele er nødvendige — baade til Prisregulering og til Sikring af Livsformødenhederne, bliver overvejet i Udvalget. Og jeg kunde tilføje, at jeg overordentlig gerne saa, at de Foranstaltninger, som gennemføres ved dette Lovforslag, blev gennemført paa mange andre Omraader, saaledes at man ogsaa der fik en Prisregulering og en Sikkerhed for, at de vedkommende Varer var til Stede i tilstrækkelig Mængde. Paa mange andre Omraader kunde jeg ønske lignende Lovbestemmelser gennemført, thi jeg ønsker ikke, at de specielt skal gælde for Landbruget mere end for andre Erhverv, men jeg erkender selvfølgelig, at for Landbrugets Vedkommende er de i Øjeblikket absolut nødvendige. Men der er dog en Mulighed for, at lignende Bestemmelser kunde overføres paa saadanne andre Erhverv, hvor de i det hele lod sig praktisere.

Jeg skal ikke komme ind paa mange Enkeltheder i Lovforslaget. Dels har Enkelthederne allerede været udførligt omtalte af andre ærede Medlemmer, dels vil der i Udvalget blive Lejlighed til at komme ind paa en nærmere Drøftelse af Detailspørgsmaal. Der er dog en Bestemmelse i § 3, som jeg lige vil berøre. Der er Spørgsmaal om, at Staten sælger Korn for en mindre Pris, end det er indkøbt til, for derved at virke prisregulerende. Der staar derefter i sidste Del af

andet Stykke: „Korn til Anvendelse i Øl- og Brænderiindustrien med et eventuelt Tillæg, hvis Størrelse fastsættes af Indenrigsministeren“. Det forekommer mig, at denne Bestemmelse ikke er heldig. Hvis den Pris, til hvilken Kornet afhændes af Ministeriet, er højere end nødvendigt, synes jeg, det var bedre at forlange, at Prisen paa de vedkommende Varer skulde nedsættes, for ellers bliver det faktisk en Art indirekte Beskatning, man derved etablerer. Her er jo ikke Tale om bajersk Øl eller Brændevin til Drikkebrug o. s. v. Her er kun Tale om skattefrit Øl og den Spirit, som er nødvendig til teknisk Brug. Jeg indrømmer, at det ikke er noget stort Spørgsmaal, men jeg henstiller dog, at man underkaster det en nærmere Overvejelse, idet jeg vilde foretrække, at det bliver nærmere udtrykt i Loven fremfor, at det bliver overladt til Administrationen. Thi naar vi endelig har dette Spørgsmaal optaget i Loven, mener jeg, det vilde være heldigst, at man ogsaa fik det afgjort der.

Jeg skal slutte disse mine Udtalelser med at udtale min Glæde — det er for Resten tidligere kommet frem — over den Fordragelighed, der i alt væsentligt har præget Forhandlingerne om det foreliggende Lovforslag. Jeg vil haabe, at denne Fordragelighed og denne Forstaaelse af, hvor vigtigt det er, at vi alle er enige om at bringe Sagen til Udførelse paa den bedst mulige Maade, ogsaa maa brede sig ud over Landet, saa at den Uvillie, som man i ikke ringe Grad har sporet overfor de Foranstaltninger, der hidtil har været gennemførte, nu maa høre Fortiden til, og at det ikke i den kommende Tid skal være nødvendigt at gribe til saadanne Foranstaltninger, som jeg saa, at en Korntilsynsmand for nylig har maattet gribe til: at søge Kongens Fogeds Hjælp for at faa en genstridig Landbruger til at tærse sin Sæd. Det vilde være overordentlig heldigt, om man kunde blive forskaanet for den Slags i Fremtiden. Men naar det ærede Medlem fra Søby (Pinstrup) i Gaar talte om det utiltalende i, at Politiet havde etableret Klappagt paa Landmændene, turde det dog være noget betænkeligt at ville give Administrationen Skylden for det. Det kunde være, at det var rigtigere at give de genstridige Landmænd Skylden for, at de ikke vil bøje sig for de Beslutninger, der er truffet. Det vilde være noget farligt, hvis man vilde tage Parti for dem, som ikke vil respektere de bestaaende Foranstaltninger. Jeg ønsker ikke, at Stats-